

Lycaste cruénta Ldl

Het geslacht Lycaste werd in 1843 voor het eerst door John Lindley omschreven. Een aantal hiervan waren tot op die tijd in het geslacht Maxillaria ondergebracht.

Vindplaats:

Vooraf in de bergstreken van Mexico en enkele Midden-Amerikaanse landen zoals Guatemala, Honduras en Costa Rica.

Omschrijving:

Vrij dikke tot 10 cm hoge pseudobulben, dof groen van kleur later licht gegroefd en met meestal 2 bladeren, die afvallen als de bulb volgroeid

is. In de winter zijn Lycaste's dan ook vrijwel kaal.

De bloemstengel s, 10-15 cm lang, meestal meerdere per bulb, ontspruiten aan de voet van de bulb na de rustperiode. Elke stengel draagt één eenigszins wasachtige, zeer welriekende bloem van ca 7 cm doorsnee, die wel enkele weken aan de plant goed blijft. De sepalen zijn geelgroen; de petalen helder geel soms oranje-geel. De veel kleinere lip is geel met een bruinrode tekening. De bloei valt meestal in het voorjaar.

Cultuur:

Lycaste soorten (cruénta, deppei, aromatica en nog enkele veel gekweekte mooie soorten) worden in potten gekweekt in een koel tot gematigd klimaat.

Een goede potgrond bestaat uit een mengsel van $\frac{3}{4}$ varenwortel, $\frac{1}{4}$ veenmos + beukenblad. Het gieten in de groeitijd van april tot oktober moet aangepast worden aan de methode van oppotten. Zo zal bij gebruik van een plastic pot veel minder vaak gegoten moeten worden dan bij een stenen pot.

Hoe ook een plant is opgepot, voorzichtigheid blijft geboden bij het gieten aangezien de jonge scheuten heel gauw kunnen verrotten als er water in achterblijft. Het voorzichtige gieten moet men blijven doen zolang de bladeren van de nieuwe scheut zich nog niet voldoende hebben ontplooid en er nog onvoldoende wortel vorming heeft plaats gehad.

Na de groeitijd, dus omstreeks oktober/november treedt er een uitgesproken rustperiode aan, waaraan men zich beslist moet houden wil men in het voorjaar bloei zien. In deze rusttijd nov./maart zet men de plant op een koele lichte plaats, giet niet en gebruik hoogstens een enkele keer de nevelspuit.

In het vroege voorjaar verschijnen - soms in groten getale - de bloemstengel met aan elke stengel 1 knop. Dan is het pas tijd om heel licht te gaan gieten. De bladerloze plant heeft natuurlijk ook niet veel vocht nodig. Ondertussen zijn ook de jonge scheuten voor het volgend jaar begonnen en kunnen vaak tijdens de bloei al vrij hoog zijn.

Met enkele van de eerdergenoemde soortgenoten is dit een goede kamerplant of in een serre. Zet de planten zo dicht mogelijk opeen zodat ze elkaar steunen in het scheppen van een goede luchtvochtigheid. Vooral op een vensterbank moeten orchideeën dicht op elkaar staan.

